

SAREPTANYTT

Misjon Sarepta

01-2020

«Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke.»
Joh 14,27

SAREPTA

LEDER

JOHANNES KLEPPA
Styreformann Misjon Sarepta

Kristendommens symbol - kross, ikkje hengekøy

Det var i ein bibeltime om Romerbrevet på Centro Sarepta at Curt Westmann kom med spissformuleringa som er brukt i overskrifta. Det kan vera grunn til å reflektera litt rundt denne utsegna.

Det å ha krossen som eit symbol, er på mange måtar underleg. Likevel har krossen vorte Guds folk sitt kjæraste symbol. Det har særleg sin grunn i at frelsa er knytt til ordet om krossen, og det at apostelen Paulus ikkje vil vita noko anna mellom oss enn Jesus Kristus og kan krossfest.

Ei hengekøy symboliserer kvile, avslapping og gode dagar, krossen symboliserer kamp, straff, liding og død. Krossen symboliserer samstundes oppstode og herlegdom. Krossen er tom, som grava er tom. Krossen og døden hadde ikkje makt til å halda på Jesus. Det hadde heller ikkje denne jorda. Etter at Jesus på krossen hadde gjort reinsing for syndene våre, drog han tilbake til himmelen. Der inntok han allmaktplassen og forsonarplassen ved Guds høgre hand. Ved at det er dei naglemerka hendene som utøver Guds allmakt, er krossen også eit symbol for kvile og evig herlegdom.

Poenget for Westmann var at kristendommen er ikkje ei slapp og uforplikta saka. Det å vera ein kristen er ikkje å leva eit slaraffenliv i sjølvnyting. Det er å leva eit liv under krossen. Det er å leva i det Jesus har gjort til våre frelse, men også å leva eit liv forplikta på Guds vilje og misjon. Det er å ta krossen sin opp og fylgja etter Jesus.

Misjon Sarepta ønskjer å invitera til krossen, kristendommens symbol. Vi ønskjer å kalla til krossen som uttrykk for forsoning og syndstilgjeving, oppstode og herlegdom. Samstundes ønskjer vi å invitera til eit liv som er forplikta på Guds ord, eit liv som prioriterer ut frå misjon. Vi ønskjer å kalla til å forneкта seg sjølv og ta krossen sin opp og fylgja Jesus i liv og teneste, død og oppstode – ja, i evig herlegdom

Samtaler med muslimer i Callosa

TEKST: EGIL REINDAL

I seks uker ruslet jeg rundt to - tre ettermiddager i uken i byen Callosa som ligger en halv times kjøring inn fra kysten i Albir. I ryggsekken hadde jeg ny testamenter på arabisk og noe evangeliseringsmaterieell på fransk, spansk og rumensk. Callosa er en by der det bor en god del rumenere og nordafrikanere som hovedsakelig jobber innenfor jordbruk i Spania. Mange av dem drar fra sted til sted, alt ettersom det er arbeid å oppdrive. Om kvelden møtes de på kafeer eller på plasser i sentrum av byen for å snakkes.

I dette miljøet skulle jeg forsøke å så evangeliet disse ukene. Det ble mye vandring fra treffested til treffested i byen, mange

kopper kaffe og te på det som etter hvert ble min stamkafe i en stor rundkjøring i byen.

Mine begrensninger var mange. Jeg er en hvit nordeuropeer, ikke snakker jeg spansk, hørselen er skrøpelig, noe som merkes i et bymiljø med mye trafikk og folkeprat. I tillegg kom at nordafrikanere i hovedsak er lite åpen for det som kommer fra Europa og fra europeere. Kristen tro er de fleste skeptiske til. Det ville ikke være lurt å ha for store forventninger. Men kanskje kunne jeg treffe noen som Gud hadde forberedt?

Trøstig gikk jeg i gang. Det som var en svakhet, nemlig mine manglende spanskkunnskaper, ble også en fordel i det å finne fram til nordafrikanerne. Ikke alle av dem var like gode i fransk, men noen var det, og i løpet av tiden var det også noen møter som sto som spesielle. Noen tok imot et nytestamente på arabisk og jeg fikk faktisk bekræftelser på at de ble lest. Så må Gud virke med sin Ånd.

Det er krevende for muslimer å vende om til kristen tro, men vi vet at det skjer i mange muslimske sammenhenger. Gud ser ut til å arbeide på en spesiell måte i mange muslimske miljøer for tiden. Kanskje det også kan skje i Callosa?

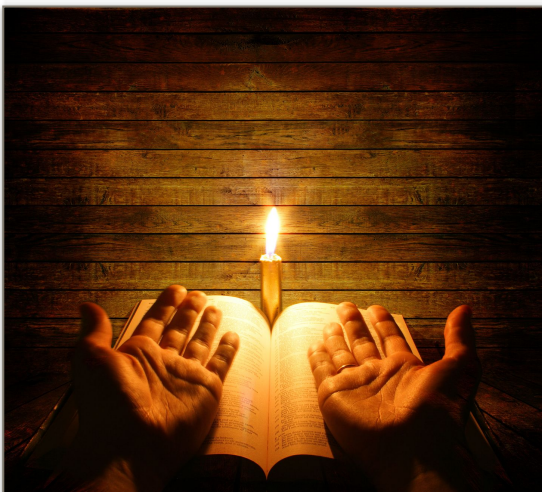
Nye møteplasser mellom mennesker og Guds ord!

TEKST: ARILD MELBERG

Etter hvert som coronaviruset i skrivende stund brer seg ut over Norge og Spania er det rart å måtte gjøre dramatiske grep på Centro Sarepta, selv om man ikke hittil kjenner til eller møter noen som er syke eller smittet av dette. Det å registrere dette plutselige inntekts- og aktivitetsbortfallet gir grunn til noen refleksjoner over måten vi driver arbeidet vårt på.

I stedet for å inngå leiekontrakt på rene skolelokaler eller gjøre opptak av banklån for å kjøpe slike, valgte vi å satse på kjøp av lokaler som både har fasiliteter for undervisning, møtevirsomhet og der elever, volontører og gjester kan bo for kortere eller lengre perioder.

Ved at vi har fått mulighet til å finansiere kjøp av eiendommen uten å måtte ta opp banklån, samtidig som vi får økende inntekter fra betalende gjester, har vi fått mulighet til å ta inn flere elever på stipend betalt av Misjon Sarepta, samtidig som vi

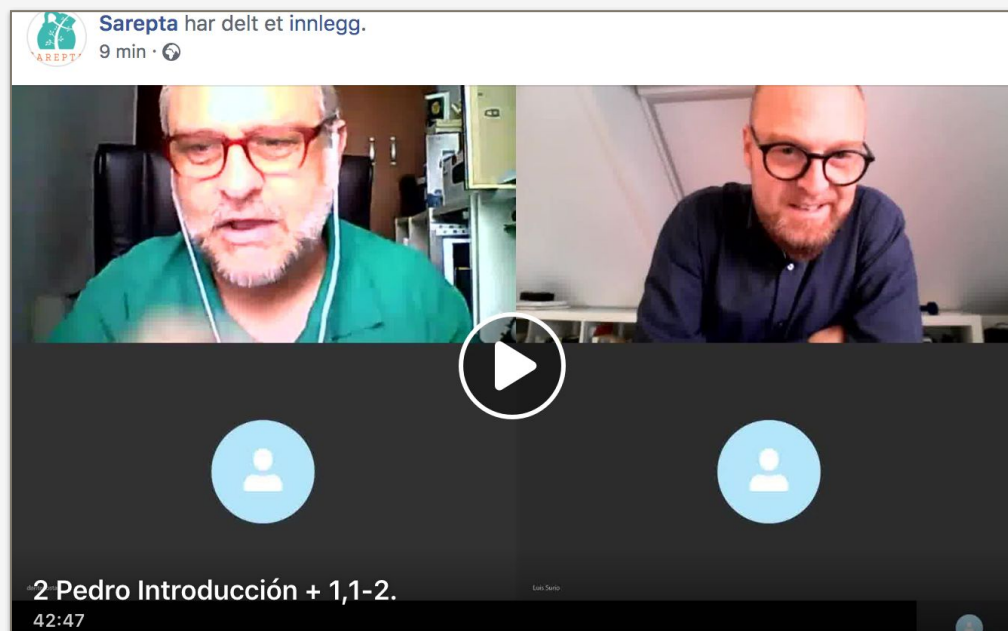

klarer å dekke betydelige deler av driftskostnadene på senteret gjennom disse inntektene.

Når nå besøk fra gjester og grupper plutselig stoppet helt opp, og vi ikke får lov å gjennomføre planlagte aktiviteter som bibelundervisning og leirer, falt betydelige inntekter bort. Restriksjonene i bevegelser og reiser gjør at vi heller ikke kunne reise rundt å holde møter eller pleie kontakter rundt om i Spania.

Dette i sum gjorde at vi så oss nødt til å permittere de fleste av oss ansatte. Muligheten for å gjøre fornuftige oppgaver forsvant og store inntekter stoppet opp. Mange driftskostnader fortsatte å påløpe men variable kostnader ble redusert en hel del.

Men, Guds ord nådde og når videre ut! Undervisningen for de spansktalende forsetter, men nå begynte vi å undervise over internett. Felipe Lobo satte seg i Madrid og Roar Steffensen i Danmark og de fortsatte undervisningen til elevene som dro hjem til sine steder. I tillegg ble mange av våre kontakter rundt om i Spania, Nord-Afrika og Sør-Amerika invitert til å delta i nettundervisningen. Etter noen uker med nettbasert undervisning kan vi fastslå at ganske mange har benyttet seg av anledningen til å følge bibeltimene, og i flere og flere land er det mange som ble satt i karantene eller ikke fikk bevege seg ut av hjemmet uten i helt nødvendige ærender. Slik kunne også Misjon Sarepta på denne måten bidra til å **skape enda flere møteplasser mellom mennesker og Guds ord!**

Felipe Lobo til venstre og Roar Steffensen til høyre underviser på internett.

Jeg er helt overbevist om at dette vi nå har erfart vil hjelpe oss til å benytte internettkanalen til å nå enda lengre og raskere ut med evangeliet blant spansktalende der de måtte befinne seg. Centro Sarepta Bibel og Misjonssenter vil derfor kunne nå mange flere enn de som sitter fysisk på senteret og følger undervisningen!

Det er også tilfredsstillende å se at inntektene vi får fra våre gjester på leirer, bibelsommer, grupper og deltakere på bibelskolen, bidrar til at vi makter å holde et betydelig høyere aktivitetsnivå enn om vi bare skulle basert oss på gaveinntekter. Når jeg sier "bare basert oss på gaveinntekter" må jeg raskt skyte inn at disse gaveinntektene er betydelige og stadig økende, og det er med stor takk jeg

registrerer at mange har et brennende hjerte for dette arbeidet.

Etter at vi begynte å skrive noe om utfordringene coronaviruset gav oss her på senteret, har jeg fått flere henvendelser fra misjonsvenner som vil bidra med betydelige beløp. Da jeg gikk inn på vår konto her om dagen var der satt inn flere gaver merket "Corona gave"!

Tusen takk til hver og en av dere som har tro for denne arbeidsgrenen i Guds rike, og trofast støtter oss i forbønn og med økonomiske midler!

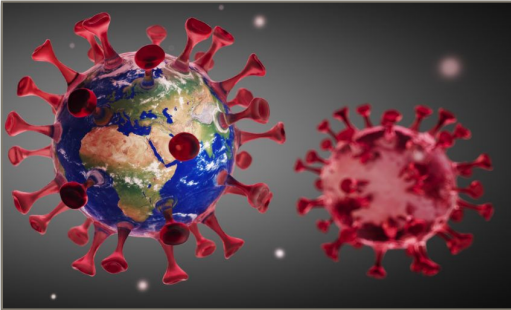
Vi her på Centro Sarepta ønsker hver og en av dere Guds rike velsignelse!

Korona og det vi ikkje kan kontrollera

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Den kjende forfattaren, forkynnen og apologeten Os Guinness vart intervju i Dagen fredag 27. mars. Det er grunn til å lytta når han talar. Her skal vi berre ta med eit moment knytt til koronaviruset, og den situasjonen dette skaper. Guinness registrerer at den uroa som er knytt til dette viruset, har med helsemessige, økonomiske og politiske konsekvensar å gjera, og så føyer han til:

«Mange innser ikkje at under dette ligg det noko meir grunnleggjande: Kjernen i den moderne verda er kontroll gjennom vitenskap og teknologi. Viruset viser oss at det er ting vi ikkje kan kontrollera.»

Ein kan gjera seg mange tankar knytt til ein pandemi som den vi no opplever, og ein kan ha ulike oppfatningar av korleis det er best å møte den utfordringa vi står overfor. Landet vårt er globalt sett i ein einestående posisjon ved at vi har økonomisk makt til å møte situasjonen på ein måte som ingen andre har. På det økonomiske området er vi høgt privilegerte, og med det kan vi i stor grad avhjelpa den helsemessige og den næringsmessige krisa vi er i. Vi kan likevel ikkje kontrollera viruset. Det oppstår og det utbreier seg utafor vår kontroll.

Mennesket søker kontroll over tilværet. Det har opp gjennom menneskeslekta si historie i stor grad skjedd via religion, gudstru, bønn

og ritual. I kristendommen trur vi ikkje at vi kan kontrollera tilværet gjennom trua vår, men vi trur at Gud har kontrollen. Det har han vist ved Jesu person og hans frelsesverk. Vi kan difor trygt overgje kontrollen til han, og leggja oss sjølve og heile tilværet i Guds hand.

Ved opplysningstida og den nye naturvitskapen, særleg evolusjonslæra, fekk folk den tanken at gjennom evolusjon ville alt gå stadig betre. Det vart ei enorm tru på framskrittet, og ved vitenskap og teknologi meinte ein seg å kunna kontrollera det meste. Det gav seg i politikken utslag i stadig konkurranse i å gje rettar og garantier. I kjølvatnet av dette stiller journalistar stadig det umoglege og dumme spørsmålet til politikarar om dei kan «garantera» det mest utrulege. Skulle dei kunna gjort det, måtte dei vore Gud.

Den sekulære forståinga av tilværet viser seg stadig å koma til kort. Utviklinga går ikkje alltid til det betre, og vi har ikkje kontrollen. På 1900-talet vart det både første og andre verdskrig, og det var destruktive ideologiar både i Tyskland, Sovjetunionen og Kina. På 2000-talet har vi alt opplevd mykje krig og terror, og no også pandemi. Det er underleg at folk ikkje ser situasjonen i kvitauga, og innser at det ikkje er ein positiv evolusjon og at mennesket ikkje kan kontrollera det som skjer.

Det er ei trøyst i denne situasjonen, og det er at Gud er herre over tida og utviklinga. Han er historia sin Herre. Gud styrer mot eit mål der vondskapen vert nedkjempa, og der det framstår ei ny jord der rettferd bur. Garantien for dette – og her kan vi med rette snakka om garanti – ligg i påskebodskapen. Jesu gjorde opp med synda, vondskapen og lidinga ved si straffeliding i vår stad på krossen, og han vann eit nytt tilvære ved oppstoda si frå dei døde

Sykkelleir på Centro Sarepta

TEKST: MAGNE AARBØ, LEDER
SYKKELLEIR

"Her har jeg fått to av de tingene jeg liker mest i livet, sykling og undervisning fra Guds Ord". Dette ble sagt av en av deltakerne på sykkelleiren ved avslutningen på leiren som ble avholdt for tredje gang nå i år.

En del av deltakerne har vært med alle tre årene, mens noen var nye for året. En flott gjeng som fort ble ristet sammen når alle var ankommet på mandagen.

Programmet har vært enkelt lagt opp med to bibeltimer på formiddag, sykkelturn på dagen og en bibeltid på kvelden. Curt Westmann har tatt oss med inn i Romerbrevets livgivende nådebudskap på formiddagene, og Rolf Lavik gikk gjennom sendebrevene på kveldsmøtene. Vi har alle fått sett enda mere av storheten i Jesu frelsesverk for oss, fra to forskjellige vinkler.

Sykkelturene har vært varierte. De fleste turene har gått på fine veier i fjellene rundt Centro Sarepta, men også noen langs kysten

og i lavlandet østover der det er flatere. Leiren har vært velsignet med strålende sol og rund 20 grader alle dager. Bedre kan det ikke bli for en syklist. Det har vært lagt opp slik at både de med høye og lave ambisjoner har fått passelige utfordringer, og den sosiale faktoren på turene har vært høy, med mange gode samtaler på sykkelsetet, og daglige besøk på cafeer for is, kaffe og brus. Noen har lagt inn pausedager med restitusjon på bassengkanten også.

Nytt av året var at vi syklet med Centro Sarepta drakter, og lagfølelsen gikk ytterligere opp noen hakk med det tiltaket. Tanken med draktene er å skape mer synlighet for Centro Sarepta. Etter bare to dager fikk vi forespørsel fra et av de store sykkelhotellene i området om å komme på omvisning og se på fasilitetene deres. De hadde sett "laget vårt" sykle forbi. Vi måtte nok skuffe hotellet og si at vi har de beste fasilitetene på Centro Sarepta.

Påmelding er åpnet for neste års sykkelleir. Den blir gjennomført samme tid som i år, i uke 11 i 2021.

Intervju med ny daglig leder

TEKST: HANS BERGANE

Første august får Misjon Sarepta ny daglig leder. Ole Andreas Meling overtar etter Hans Bergane, som går inn i stillingen som leder Norden.

Hovedkontoret til Misjon Sarepta bruker å følge bostedsadressen til daglig leder. Hvor bor den nye daglige lederen?

Det nye hovedkonteret flytter til sommeren ned i en garasjekjeller på Nærbø. I huset ved siden av bor jeg med min kone. Barna stikker fortsatt innom, men bare en av fem bor der fast nå.

I 18 årsalderen var jeg i en åndelig brytningstid. Da ble det 100 % lovfrie evangeliet det eneste som kunne hjelpe meg. Samtidig fikk jeg et kall til å forkynne dette. Et indre og ytre kall ledet meg inn i en forkynnertjeneste i NLM Haugesund krets.

Så fikk jeg et nytt kall til å bli lærer og senere rektor ved Jærtun Lutherske Friskule. Det er alltid smertefullt å forlate noe du er blitt glad i, og slik vil

det være å forlate det viktige arbeidet på Jærtun. 17 år har jeg fått hatt min tjeneste der. Men samtidig har alltid kallet til å forkynne på heltid vært til stede hos meg, og jeg er takknemlig til Gud at han ville betro meg en slik stilling i Misjon Sarepta. Mer kan ikke engler begjære, enn gå med så salig et bud!

Hva gleder du deg mest til å ta fatt på som ny daglig leder i Misjon Sarepta?

Jeg gleder meg til å få tid til å studere Ordet og til å forkynne Ordet. Tenk at vi har det budskapet som folk kan bli frelst ved! Jeg gleder meg til å kjøre rundt i bobilen for å møte mennesker som vil høre Guds ord. Jeg gleder meg også til å følge med på den spede begynnelse vi ser i Spania. Spania har vært fanget av et stort åndelig mørke i flere hundre år. Tenk om den pågående Corona krisen kunne skapt et nytt åndsklima både i Spania og Norge, som gjorde at flere søkte til Bibelen og til forkynnelse. Jeg gleder meg også til å gå inn de dører som vi enda ikke vet om.

Ny daglig leder i Misjon Sarepta, Ole Andreas Meling

Tror du at du blir en «synlig» leder eller liker du best å holde lav profil?

Jeg er nok ikke veldig høyløyt av natur, og har ikke noe sterkt ønske om å markere meg. Jeg har også stor ydmykhet overfor de som har bygd opp Sarepta, og vil være lyttende til dem. Men med kallet til å være leder, følger det et ansvar. Og vi lever i en tåkete tid, hvor det er lett å gå seg vill. Jeg tror derfor det er både riktig og viktig at ledere kan si noe i offentligheten. Så vær med i bønn om at vi som får en særlig leder-rolle kan få både forstand og mot til å gi veiledning etter Bibelen.

«Kristendom handler først og sist om å få øye på Jesu utstrakte armer. De strekkes ut til den som strever»

Har du et bibelvers som er spesielt godt for deg?

Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! Matt 11,28

Kristendom handler først og sist om å få øye på Jesu utstrakte armer. De strekkes ut til den som strever med kristenlivet. Og kristenlivet er ikke noe annet enn vårt hverdagsliv. Om vi ikke vet hvordan vi kommer til ham, så skal vi få falle ned som vi er i disse hender. Denne Jesus strakte sine hender mot meg når jeg minst fortjente det, og hos han har jeg funnet hvile. I disse naglemerkede hender finner jeg det som jeg innerst inne lengter etter.

Misjon Sarepta:

- www.misarepta.com
- E-mail: post@misarepta.no
- Postadresse: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla
- Kontonummer: 3000.31.58000
- IBAN: NO2830003158000
- Daglig leder: Hans Bergane, telefon: 41 76 76 88

Centro Sarepta:

- www.centrosarepta.no
- E-mail: post@centrosarepta.no
- Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.
- Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Leder utland: Jan-Tore Olsen

telefon: 48 26 50 53
E-mail: jantoreolsen@gmail.com

Styreleder Misjon Sarepta:

Johannes Kleppa
telefon: 91 87 13 14
E-mail: johanneskleppa@hotmail.no

Du kan VIPPSe til oss

Søk på VIPPS-nummer 11616 eller på SAREPTA
Takk for din gave til Misjon Sarepta!

Ett forløb, som blev helt annerledes end forventet

TEKST: **ROAR STEFFENSEN, lærer på Centro Sarepta**

Egentlig kom jeg godt i gang som lærer på Sarepta. Jeg nåede at gennemgå Romerbrevet for den lille spanske klasse med 3-4 elever, inden jeg i mit andet arbejde som pendlermissionær, havde en 5-ugers udrejse til Peru.

Da jeg kom tilbage igen, var Sarepta på udrejse til Barcelona. Jeg sluttede mig til gruppen og var med rundt og besøge Frelsens Hærs morgenmadsuddeling til hjemløse og en familie og deres menighed, hvor vi delte Guds ord og troen på Jesus med hinanden.

Tilbage på Centro Sarepta gik den almindelige undervisningshverdag i gang igen. Denne gang skulle jeg undervise i Troslære. Vi havde nogle gode timer med vigtige emner. Vi studerede Bibelen sammen for at finde ud af, hvilke egenskaber og karaktertræk, Gud har. Vi undersøgte, hvad Jesu frelsesværk egentlig betyder og indebærer for os. Hvad betyder de vigtige bibelske ord soning, forløsning og forsoning? Og endelig så vi på, hvem Helligånden er, og hvad han gør gennem kirken og nådemidlerne: At han skaber og bevarer troen på Jesus, så vi efter dette liv har håb om opstandelse til evigt liv.

Jeg forsøgte mig med en inddragende undervisning, fordi jeg tror på, at det, man selv opdager, sidder bedre fast og bliver mere "ens eget", end det læreren blot står og siger. Så eleverne fik små opgaver, de skulle løse og fremlægge. De skulle skrive noter og tanker og bibelvers mm. på små gule post-it's og sætte dem på tavlen og dele det med de andre. Det var godt at se dem gå positivt ind i dette og skønt høre dem fremlægge gode og dybe tanker om troen og Gud.

Sådan gik der to uger, og vi blev færdige med Troslæren, og jeg troede, jeg skulle fortsætte som normalt ugen efter med gennemgangen af 2 Petersbrev.

Men det blev helt anderledes end forventet. For lige pludselig i løbet af et par dage lukkede alt ned i Spanien og på Sarepta pga. coronavirus. Eleverne måtte rejse hjem til deres familier i Barcelona, og vi måtte rejse til Danmark.

Men 2 Petersbrev blev gennemgået, og nu er jeg i gang med et kort kursus i kirkehistorie. For selv om vi ikke kan sidde sammen på Centro Sarepta og undervise, lære og dele med hinanden, så fortsætter undervisningen. Nu er vi bare gået online og underviser hver dag via Facebook Livestream. Jeg sidder (eller står) i Hedensted i Danmark og videounderviser i mine

fag, og min kollega, Felipe, sidder i Madrid og gennemgår sine fag. Eleverne går på Facebook, når timen begynder og kan der følge med i undervisningen. Det er ikke det samme, nej! Men vi er kontakt via WhatsApp og Facebook og tale sammen og svare på spørgsmål, og selvom undervisningen ikke er helt så

dynamisk på denne måde (endnu), så forsøger vi at få det bedste ud af det.

Vi gør os gode erfaringer, som helt sikkert kan blive til gavn for Sarepta fremover. For der er faktisk mange flere, der følger undervisningen på denne måde. Der er mennesker, der sidder andre steder i Spanien, der kigger med. Og når det efterhånden er

blevet dag igen i Sydamerika, kigger en del derfra med på videoen, som hele tiden ligger tilgængelig på Sareptas Facebookside.

Vi håber og beder til, at vi snart må kunne komme tilbage til et almindeligt undervisningsforløb på Centro Sarepta i Alfab del Pi. Men så længe vi må blive hjemme og gennemføre dette anderledes forløb, takker vi Gud for den teknologi, der giver mulighed for at nå rigtig mange mennesker med undervisning og prædiken fra Guds Ord.

To av våre ansatte bibellærere/evangelister, Felipe og Roar

En fordømt bibel

TEKST: JAN-TORE OLSEN

Her på Centro Sarepta gikk vi for noen måneder siden inn i et nytt tiår, samlet til misjonskonferanse med deltakere fra flere nasjoner og verdensdeler.

Felipe Lobo fra Madrid, som er ansatt som bibellærer og evangelist i Sarepta, hadde konferansens siste bibeltime over temaet "Jeg skammer meg ikke over evangeliet". Etter å ha pekt på evangeliets rikdom, gitt oss i Guds nåde, gikk han inn i siste del av timen med spørsmålet; "Hva gjør Sarepta i Spania?" For selv å svare på

spørsmålet, ville han som spanjol, først ta oss med på en historisk vandring for å vise hvordan man mistet retningen på den kristne tro her i Spania.

I år 1229 ble det avholdt et katolsk kirkemøte i Tolosa, hvor det ble vedtatt et forbud mot at lekmenn skulle ha tilgang til bøker fra det gamle eller det nye testamente. Salmebøker eller bønnebøker til Jomfruen skulle de få ha, men ikke bibelske tekster på spansk.

I år 1233 ble det avholdt et nytt kirkemøte i Tarragona. Her ble vedtaket fra år 1229 strammet ytterligere inn. Hverken lekmenn eller prester måtte lese Bibelen på spansk. Dersom noen hadde bibelske tekster, måtte de i løpet av 8 dager leveres til biskopen. Ellers ville man bli dømt som kjetter og brent på bålet. Likevel var det enkeltmennesker som elsket Guds ord, og derfor gjemte bort sine bibler.

I år 1497 sørget de katolske konger for at alle bibelske bøker på latin og hebraisk ble fjernet. De mennesker som en bibel ble funnet hos, ble brent. Kort tid etter proklamerte de katolske konger at Spania for evig skulle være romersk katolsk, innviet kun til jomfru Maria. Og at Spania ville opphøre å være Spania om det ikke forble slik.

I år 1517 trådte Fernando de Valdés inn for å videreføre arbeidet til kardinal Cisneros. Valdés, erkebiskop i Sevilla og inkvisitor, utryddet alene 53.855 protestantiske kristne i Spania. I spansk historie sies det at det var han som hadde den store ære å drukne og utrydde evangelisk kristendom i Spania.

Det finnes fortsatt katolske kirker og katedraler i Spania, hvor Bibelen finnes lenket fast. Det kalles da en fordømt bibel, og er rett og slett en lukket bibel festet med kjetting. Helt til den katolske autoritet bestemmer at kjettingene kan løses, er det absolutt ingen som har rett til hverken å røre eller å åpne disse bibler. "Vi som elsker evangeliet, vi gråter... Ingen, ingen av de etterfølgende konsiler har gjort noe for å la Bibelen få tale til oss. De vil at Bibelen skal forbli ei taus bok", sier Felipe.

"Vi som elsker evangeliet, vi gråter... Ingen, ingen av de etterfølgende konsiler har gjort noe for å la Bibelen få tale til oss. De vil at Bibelen skal forbli ei taus bok" Felipe Lobo

Forts neste side..

I år 1939, det vil si rett etter den spanske borgerkrigen, ble det gitt et påbud om å stenge alle evangeliske kirker i landet, utenom i Madrid. Vi er ikke lenger på 1200-tallet, men kun 80 år tilbake i tid. Den første som ble lukket, var en evangelisk kirke i Puertollano i provinsen Ciudad Real. Ordføreren og den katolske presten banket på døra, og krevde å få lokalet til eget bruk. Kirken ble så gjort om til en katolsk utdanningsinstitusjon. På den tiden var det totalt 147 evangeliske kirker i hele Spania. Bare 33 av disse ble tilbake. De andre ble angrepet, tatt i besittelse, ødelagt eller satt fyr på. I den forbindelse kom det et telegram fra Roma til diktator Franco, hvor det ble sagt: "Vi gleder

oss enormt over at dere fører Spania tilbake til sine edle og kristne tradisjoner."

I år 1953 konfiskerte så Franco alle de bibler og bibelske tekster han kunne komme over, og han forbød alle både å ha og å bruke en bibel. Den som brøt forbudet skulle kastes i fengsel.

Etter å ha tatt oss med på en vandring i den spanske historie, konkluderte Felipe selv med henhold til hvorfor Sarepta er i Spania;

"Sarepta har kommet for å være med og bryte de lenker og den vane som vil la Bibelen forbli en lukket og taus bok for det spanske folk. Men da blir

det krig... Den krigen vil vi få kjenne på. Likevel må vi bringe Bibelen tilbake til folk. Vi må åpne Bibelen. Vi må undervise fra Bibelen. Vi må gjøre Guds ord synlig og tilgjengelig for hungrende hjerter, for at mennesker skal få lære å leve i tillit til Gud hver eneste dag, uten å måtte se på sine egne evner og sine egne gjerninger for å kunne bli frelst.

Evangeliet er ikke økonomisk makt, politisk makt eller menneskelig visdom. Det er Guds kraft til frelse for hver den som tror. Vi kan ikke forandre et menneskes sinn. Men Guds ord kan. Evangeliet bærer den Hellige Ånd til oss. Evangeliet har gjort

oss til medarbeidere med Kristus. Evangeliet er frelse. Det finnes mennesker i Spania med stor hunger etter Guds ord. Det er mange som i sine lukkede rom roper mot Gud i sin nød. Men Skriften må åpnes for dem, for at de kan komme til tro."

"Jeg har fått dine vitnesbyrd i evig eie, for de er mitt hjertes glede... Underfulle er dine vitnesbyrd. Derfor tar min sjel vare på dem. Når dine ord åpner seg, gir de lys, de gir enfoldige forstand"
(Salme 119.111 og 129-130)

Møter og arrangement

I dette bladet er det ikke med noe om møter og arrangement framover, siden dette er uavklart på grunn av den situasjonen som er, men det vil komme i neste nummer av bladet. Følg ellers med på hjemmesiden - www.misarepta.no

SAREPTA

Ha tro til Gud!

Bønneemner:

Arbeidere

- Styret i Sarepta
- Hans Bergane m/familie
- Arild Melberg m/familie
- Eiríkur Arildsson Melberg
- Johannes Kleppa m/familie
- Kirsti Synnøve og Jan-Tore Olsen m/familie
- Maria og Johannes Thorlund m/familie
- Merete og Roar Steffensen
- Andreas Norbye
- Rebecca Elise Våge
- Ingrid Taranger
- Neleta Catherina Karlsen
- Isabel Alicia Parra Vargas
- Liliana Adar
- Felipe Lobo
- Luis Surio
- Ole Andreas Meling m/familie
- Frivillige forkynnere

Latinamerikanere i Sør-Europa

- Be om at det må åpnes en dør for Ordet/Jesus inn til hjertene til latinamerikanere bosatt i Spania og Portugal

Sør-Europa

- Be om at vi må få dele ut andaktsboken til mennesker som tar seg tid til å lese den
- Be om at vi må bli ledet til unge og eldre som har mistet troen på livet og seg selv og at vi må få gi dem Jesus og at Han blir tatt imot.
- Be om at Guds vilje må skje!
- Be om ledelse i planleggingen av bibelkursbolker for spansktalesende
- Be om inngang til mennesker fra Nord-Afrika
- Be om at Gud må drive ut en arbeider som kan lede arbeidet inn mot menneskene fra Nord-Afrika
- Be for den lutherske kirka i Spania

Centro Sarepta

- Takk for at det har lagt seg til rette med Centro Sarepta i Spania
- Be om at Guds vilje må skje videre og at det må forkynnes rett på dette sentret!
- Be om god inngang i nærområdet
- Frivillige bibellærere som underviser på Centro Sarepta

Diakonalt arbeid

- Be om at de må legge seg til rette for enkle diakonale prosjekter

Norden

- Be for reiserutene (se hjemmesiden www.misarepta.no) og de frivillige forkynnerne og deres familier
- Be om vekkelse
- Be om at folk må ha frimodighet til å spørre etter talerhjelp fra Sarepta
- Be for alle de frivillige forkynnerne
- Be for områdegruppene og bibelgrupper som tar ansvar lokalt for å skapte møteplasser mellom mennesker og Guds ord
- Be om flere team som kan reise ut med møter til steder der det er lite eller ingen forkynnelse av Guds Ord
- Be for møteteam i Trøndelag, Rogaland og på Østlandet.

Fast givertjeneste med **Avtale Giro** -enklere blir det ikke!

JA TAKK! Jeg ønsker Fast Givertjeneste med AvtaleGiro

Navn: _____
(Bruk store bokstaver)

Adresse: _____

Postnr./Sted: _____

Mottaker:	Mottakers konto:	Maks beløpsgrense	Kroner:
Misjon Sarepta	3000.31.58000	pr. trekkmåned:	

PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 5 000,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige endringer. Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det avtalte beløpet.

(kryss av)

Betalingen gjelder: Støttemedlem voksen Støttemedlem student Fast givertjeneste

Centro Sarepta Støtte til spansktalesende bibelkursdeltaker

Jeg ønsker å betale: Månedlig Kvartalsvis Halvårlig Årlig

Jeg ønsker å betale: 15. i måneden 20. i måneden 25. i måneden

Belast mitt konto nr.

Avtalt beløp jeg ønsker å gi til Misjon Sarepta er: _____ kroner
Beløp settes her

(KID-nummer fylles ut av Misjon Sarepta)

KID

Ja, jeg ønsker skattefradrag på mine gaver:

Mitt fødselsnummer er:

Ektefeller må inngå hver sin giveravtale hvis begge ønsker skattefradrag. Maksimale fradrag er på 50.000 kr. for 2019. Gaver utover dette betraktes som ekstragave til misjonen. I januar får du tilsendt bilag til selvangivelsen. Minstebeløp for skattefradrag er 500 kr/år.

Sted/dato: Underskrift:

Sendes til: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla

Presentasjon av Andreas Norbye, ny leder utland

TEKST: **ANDREAS NORBYE**

Kjære Sarepta-venn, jeg har blitt bedt om å skrive litt om bakgrunnen min i forbindelse med at jeg fra 1. august går inn i tjenesten som leder utland for Misjon Sarepta.

Jeg har oppveksten min i Nord-Norge, der jeg fikk vokse opp i en kristen familie på sju. Selv om bygda jeg kommer fra har flere sauer enn mennesker, var det et levende barnearbeid i menigheten med trofaste ledere på søndagsskolen, barneklubben og skolelaget.

Skolelagsbevegelsen (Laget) var gjennom tenårene og studietida en svært viktig arena hvor jeg fikk et mer personlig forhold til troen og ikke minst fikk mange gode, kristne venner. I en liten bygd med få kristne på egen alder, var det av stor betydning å komme på leir hvor en kunne dele tro og liv med andre i samme situasjon. Så var det også gjennom lagsbevegelsen jeg fikk utvikle meg som leder og som gjorde at jeg etter bibelskole på Fjellhaug og lærerstudier i Oslo, takket ja til kallet som skolelagsarbeider i Nord-Norge. Det ble fem år som omreisende

«skolepredikant» fra Alta i nord til Rognan i sør. Noe av det jeg satte mest pris på var å få møte ungdommene i sin skolehverdag og få følge dem noen skritt på troens vei.

I 2006 reiste jeg for første gang til Sør-Amerika for å ha lærerpraksis ved den norske skolen i Arequipa i seks uker. Dette ble starten på et langt og kjært forhold til Latin-Amerika. Da jeg kom hjem igjen etter praksisoppholdet, kunne jeg telle til ti på spansk og si «god morgen» og «god ettermiddag». Ikke verst, tenkte jeg den gangen. Mer sving på spansken skulle det bli da jeg høsten samme år dro tilbake til kontinentet som frivillig på et barnehjem i Cochabamba, Bolivia. Byen har i mange år vært base for Misjonssambandets arbeid i landet. Fem år senere fikk jeg muligheten til igjen å bo et år i Bolivia. Denne gang for å bidra i ungdomsarbeidet til den nasjonale samarbeidskirka til NLM, med spesielt ansvar for de nasjonale bibelkursene og leirene. Jeg har også ved flere anledninger fått være reiseleder for studieturene Fjellheim bibelskole har til Sør-Amerika.

De siste årene har jeg vært lærer ved Ryenberget skole i Oslo, en friskole drevet av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK). For et par år siden fikk jeg også prøve meg som lærer på en norsk skole i Spania, et år som også ga meg innblikk i den spanske kulturen.

Når jeg nå har takket ja til å være leder for utenlandsarbeidet i Misjon Sarepta,

er det fordi jeg stoler på at Han som kaller er trofast og «skal også fullføre det» (1 Tess. 5,24). Så vet jeg jo at veien ofte blir annerledes enn man ser for seg, men vi går aldri alene.

Oppgavene som venter er mange. En av de største utfordringene blir nok å prioritere tiden riktig. Å si «ja» til noe, er samtidig å si «nei» til noe annet. Noe av det jeg ser mest fram til er å få knytte kontakter med enkeltmennesker. Jeg ser også fram til å få bruke tid på å studere Bibelen sammen med både norske og spansktalende studenter og få bli en del av det jeg er trygg på er et godt kollegafelleskap. Så er jeg, og vi som misjonsorganisasjon, også spente på hvilke dører Gud kan åpne i Nord-Afrika.

Jeg tror det er dypt menneskelig i disse dager å kjenne på uro og frykt for fremtiden. Samtidig skal vi få løfte blikket mot han som ved sin død og oppstandelse har gitt oss fred. Ikke den fred som verden gir, men en fred som «overgår all forstand».

Til avslutning vil jeg derfor hilse dere med et vers fra Salmenes bok: Om jeg må si: «Foten min er ustø», så holder din godhet meg oppe, Herre. Når mitt indre er fullt av urolige tanker, har min sjel glede av din trøst. (Salme 94,18-19)

Takk for forbønn inn i tjenesten som nå venter i Spania.

Foto: Privat

Kristendommens sentrum - før og no

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Overskrifta på denne artikkelen er meiningslaus, fordi kristendommens sentrum alltid er det same. Likevel er det slik at når ein les kristen litteratur og høyrer kristen forkynning, kunne ein tru at kristendommens sentrum skiftar med tidene. Praktisk sett er det faktisk slik, og det er ei stor utfordring for oss. Det er det som vert skrive og forkynt som skaper inntrykk av kva sentrum er, og med det vil folk si oppfatning av sentrum variera med åndssituasjonen. Det ein har som sitt personlege trussentrum, treng med det ikkje samsvara med kristendommens faktisk sentrum.

Utgangspunktet for denne ettertanken er at eg er den heldige eigaren av salmediktar Hans Adolph Brorson sine «Samlede skrifter», eit verk på over 1300 sider. Eg er ingen kjennar av Brorson, og eg har ikkje lese heile dette verket, men eg les nokre salmar no og då. Det er stor variasjon i Brorson si dikting, men det er ein raud tråd gjennom det heile – Ordet om krossen. Det har slått meg mange gonger kor sterk konsentrasjonen er om synda og Jesu forsoningsverk, det vi kan kalla lov og evangelium. Det er berande for alt han skriv om, for trua og livet.

Brorson var biskop og forfattar på 1700-talet, altså då pietismen bana seg veg. Pietismen er truleg den mest positive åndsmakta som har verka i Europa, og Brorson er kalla pietismens salmediktar. Salmene hans er prega av det personlege og inderlege livet med Gud, det som kjem til uttrykk i omgrepet «personleg kristen». Problemet er synda, og svaret er Jesu forsoningsverk og syndstilgjevinga. Det gjer ein til eit Guds barn, det skaper ei nytt liv og det er livskrafta i trua og livet. Jesu død på krossen er straff for synda vår, det er straffeliding i vår stad, og ved det vert Guds kjærleik openberra.

Når eg tek fram Brorson sine salmar, kan eg ikkje unngå å halda bodskapen i desse opp mot vår tid, både når det gjeld song og forkynning. Då vert det nokså tydeleg at tyngdepunktet i mykje av det som vert formidla som kristendom i dag, er eit anna enn hjå Brorson. Det er ikkje den vekta på forsoninga, og det er ikkje det orienteringspunktet ut frå forsoninga som ligg i salmane hans. Det heile er grunnare og meir menneskesentrert. Det heng saman med at ein ikkje tek syndefordervet på same alvorret som i pietismen.

Sentrum i kristendommen finn vi i påskebodskapen – særleg Langfredag, og det vert formidla gjennom Brorsons salmar, same kva temaet for dikta er. Vi kan difor gjerne bruka noko tid til å grunna på kva påskebodskapen er, og om denne er sentrum i vårt personlege gudsliv – og i det forsamlings- og misjonsarbeidet vi er del av.

Ønsker du å motta Sareptanytt?

Kontakt sareptanytt@misarepta.no
eller tlf 41 76 76 88

www.misarepta.com
www.centrosarepta.no

SAREPTA
Ha tro til Gud!